

Ilyenek voltunk

Gm

Kovács Ákos, Madarász Gábor

E - lőt - ted nem ti - tok,
Nem fél - tünk sem - mi - től,
Hogy nem vol - tunk an - gya - lok. És úgy,
Bár száz ter - vünk ősz - sze - dőlt. Mi mé -
mint - ha nem fáj - na sem - mi kín, Tán -
gis ész - re - vét - le - nül, Tűr -
col - tunk az ö - röm rom - ja - in.
tü - k, hogy ar - cunkra ránc ke - rül.
De né - ha é - ber reg - ge - le - ken,
De né - ha é ^{G#} ber al - ko - nyo - kon,
Tud - tuk, hogy vár rá - n - k a sze - re - lem.
Tud - tuk, hogy vár rá - n - k a nyu - ga - lom.
I - lye - nek vol - tunk, va - dak és jók, Bű - nösök

16 Am
 közt is ár - tat - la - nok. I - lye-nek vol -

18 F G
 - tunk, és ma-rad egy jel, A - mit itt ha-gyunk,

20
 ha in - dul - ni kell.

Nem féltünk semmitől,
 Bár száz tervünk összedőlt,
 Mi mégis észrevétlenül
 Túrtuk, hogy arcunkra ránc kerül,
 De néha éber alkonyokon
 Tüdtuk, hogy vár ránk a nyugalom.

Ilyenek voltunk, vadak és jók,
 Bűnösök közt is ártatlanok.
 Ilyenek voltunk, és marad egy jel,
 Amit itt hagyunk, ha indulni kell.
 Ilyenek voltunk, emlékezz ránk,
 Ilyenek voltunk, emlékezz, emlékezz ránk!

Refrén

Ilyenek voltunk, vadak és jók,
 Bűnösök közt is ártatlanok.
 Ilyenek voltunk, és marad egy jel,
 Amit itt hagyunk, ha indulni kell.